

Opinió | 13:49 h.
18/07/2012

Moments singulars

UN J.V. FOIX BEN ACTUAL

Molt abans del 1939 la cursa dels esdeveniments anà de mal borràs per a la causa de la catalanitat

Josep Maria Casasús

En dates històriques com la d'avui és oportú revisar què va suposar per a la causa de la catalanitat el juliol del 1936. Fou l'inici de l'enfonsament d'un sistema republicà idealitzat que el poeta i periodista Josep Vicenç Foix i altres intel·lectuals compromesos volien enfortir des de les posicions del que anomenaven "humanisme contemporani".

Ho he constatat en una obra de Pere Gómez i Inglada, publicada per l'Institut d'Estudis Catalans l'any 2010 amb el títol Quinze anys de periodisme: les col·laboracions de J.V. Foix a La Publicitat (1922-1936). És un llibre amè i alhora savi que, tot i guanyar el Premi Lluís Nicolau d'Olwer, atorgat per la nostra acadèmia nacional, passà quasi inadvertit en el moment de la seva sortida. No és l'únic investigador en el camp del periodisme català que és menystingut pels tastaolletes diletants que fan crítica de llibres.

El doctor Gómez i Inglada, autor d'aquesta tesi dirigida a l'Autònoma pel professor Josep M. Balaguer i Sancho, reproduceix part d'un article ben significatiu, l'últim publicat per Foix quinze dies abans de l'ensulsiada. Deia Foix en aquesta peça que el catalanisme a més de ser una política és una cultura. Argumentava que el catalanisme és un moviment nacional destinat a realitzar "la idea catalana" dins dels territoris que parlen la mateixa llengua. Concloïa que la pancatalanitat necessitava una acció política que mirés més enllà de la llengua compartida pel Principat, València, Rosselló i les Illes. La "idea catalana" només avançarà, deia, si la política de les corporacions oficials de les terres de parla catalana tendeix a identificar-se amb una cultura comuna.

Fou l'últim escrit de Foix que sortí abans de l'esclat de violència que capgirà la nostra història en el segle XX. Molt abans del 1939 la cursa dels esdeveniments anà de mal borràs per a la causa de la catalanitat. L'arribada a Barcelona del govern Negrin -procedent per cert de València- suposà de fet l'anorreament del Govern català i una prohibició de la llengua i cultura catalanes en la pràctica quotidiana imposada pels milers de funcionaris refugiats aquí. Encara que aquella República hagués guanyat la guerra el projecte polític i cultural de Foix no tenia futur en una Espanya on la catalanitat no hi té cabuda mani qui mani, tant si és d'esquerres com de dretes.

3 **Narcís:** Ja toca ser lliures d'una punyetera vegada, si més no, com ho só...